

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203484
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419203484.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., skrátený názov VÚB, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zast. Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému I.N. Q.N., nar. XX. XX. G., bytom XXX XX X. X, o zaplatenie 5 710,06 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4 974,65 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 974,65 eur od 30. 05. 2017 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 75 eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie 735,41 eur s príslušenstvom zamieťa.
- III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 74,24 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajší súd 20. 12. 2019 žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy vo výške 5 710,06 eur s príslušenstvom a na trovy konania. V podanej žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 13. 07. 2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6236611/00186621268 v znení jej dodatkov, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5 500 eur. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi nahradiť celkové náklady spojené s pôžičkou, a to formou pravidelných 96 mesačných splátok vo výške 105,07 eur, teda celková čiastka bez poistenia činila 9 428,16 eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 3 928,16 eur. Tento svoj záväzok splácať úver riadne a včas žalovaný nesplnil ani na základe predžalobných výziev, preto žalobca listom z 24. 05. 2017 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, čím došlo k spoplatneniu dlhu. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátok, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru. Keďže je žalovaný v omeškani s plnením peňažného dlhu uplatňuje si aj úroky z omeškania.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril.

3. Dňa 15. 04. 2020 bol súdu doručený návrh na pribratie do konania, ktorým Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV (ďalej združenie) navrhlo súdu, aby bolo pribraté do konania na stranu žalovaného ako osobitný subjekt. V tomto návrhu združenie tiež uviedlo, že je

združením, ktoré podporuje a pomáha všetkým spotrebiteľom na území SR v ochrane ich práv v zmysle platnej legislatívy. Poukázalo na ust. § 95 ods. 1, § 157 ods. 2, čl. 6 a čl. 16 ods. 1 základných princípov CSP. Zároveň združenie požiadalo súd o zaslanie výzvy žalovanému s prílohou tohto návrhu, v ktorej mu súd uloží povinnosť v lehote 10 dní sa vyjadriť, či súhlasí so vstupom združenia do konania na jeho stranu a v prípade, ak sa žalovaný v súdom určenej lehote nevyjadrí, súd bude predpokladať, že proti vstupu združenia nemá námietky.

4. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nesúhlasí s tým, aby v konaní na jeho strane vystupovalo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV. Súd na základe tohto nesúhlasu žalovaného vyjadreného priamo na pojednávaní, nepribral do konania občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, Podmienkami k zmluve, predžalobnou upomienkou z 26. 03. 2017, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 24. 05. 2017, prehľadom úhrad a splátok žalovaného, vyjadrením žalobcu, výsluchom žalovaného a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav.

6. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. - právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli 13. 07. 2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6236611/00186621268, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 5500 eur, pričom celková suma pôžičky bez poistenia bola 9 428,16 eur, s poistením bola 10 086,72 eur, ktorú mal žalovaný uhradiť v 96 splátkach, výška mesačnej splátky vrátane poistenia bola 105,07 eur, z toho poistenie bolo 6,86 eur a ročná úroková sadzba 15,90 %. Výška RPMN bola 18,35 %, priemerná hodnota RPMN 15,19 %. Odplata bola 17,40 %. Termín konečnej splatnosti bol 20. 07. 2024. Celkové náklady spotrebiteľa boli 3928,16 eur.

7. V zmysle čl. 1 Zmluvných podmienok; spoločnosť zaväzuje poskytnúť Klientovi spotrebiteľský úver a Klient sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľom spojené so spotrebiteľským úverom za podmienok uvedených v tejto zmluve.

Podľa čl. 5, bod 5.4 Zmluvných podmienok; klient je povinný plniť Spoločnosti za poskytnutie pôžičky riadne a včas spôsobom dohodnutým spôsobom.

Podľa čl. 9 bod 9.1 Zmluvných podmienok; v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., z dlžnej čiastky za každý aj začatý deň omeškania. Výška zmluvnej pokuty sa rovná priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenej podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania navýšenej o 10 percentuálnych bodov ročne, pričom nesmie prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa uvedeného nariadenia vlády.

Podľa čl. 9 bod 9.2 Zmluvných podmienok; Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od Klienta zaplata celú pohľadávku Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

Súčasťou pohľadávky spoločnosti voči klientovi sú aj náklady vynaložené spoločnosťou na zabezpečenie vymáhania pohľadávky, a to maximálne vo výške 14 % z vymoženej dlžnej sumy + DPH (čl. 9 bod 9.4 Ostatných zmluvných podmienok a dojednaní).

8. Predžalobnou upomienkou z 26. 03. 2017 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na splatenie nedoplatku na splátkach vo výške 315,21 eur, a to bezodkladne. Zároveň žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia úveru.

9. Listom zo dňa 24. 05. 2017 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru.

10. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný na splátkach uhradil sumu 525,35 eur.

11. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu 10. 02. 2020 uviedol, že istina tvorí sumu 5 500 eur, v zmluve uvedené ako celková výška a mena úveru. Žalovaný uhradil do dňa podania žaloby celkovo sumu 491,05 eur, na istine tak ostalo uhradiť sumu 5 361,66 eur t. j. rozdiel medzi 5 500 eur a uhradených 138,34 eur a na úroku ostalo k úhrade 348,40 eur, t. j. celková výška vyčísleného úroku 701,11 eur. Žalovaná suma tak predstavuje zostatok na istine 5 361,66 eur a zostatok na úroku 348,40 eur, čo spolu činí čiastku 5 710,06 eur. Po podaní žaloby žalovaný nevykonal žiadnu platbu v prospech žalobcu. Na základe uvedeného trval na podanej žalobe a žiadal, aby súd rozhodol na základe predložených listinných dokladov. Uplatnil si náhradu trov konania. Podaním doručeným súdu 28. 04. 2020 ospravedlnil právny zástupca svoju i žalobcovu neprítomnosť na pojednávaní a súhlasil, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti.

12. Žalovaný na pojednávaní vo svojej výpovedi nepoprel, že so spoločnosťou Consumer finance Holding uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Presnú výšku úveru, ktorý mu bol poskytnutý si už nepamätal. Spočiatku úver splácal v súlade so splátkovým kalendárom, avšak v rodine sa udialo viacero nepriaznivých skutočností, ktoré mali negatívny dopad na finančné možnosti žalovaného. Okrem tohto úveru mal uzatvorené ďalšie úverové zmluvy s inými spoločnosťami, ktoré sa nakopili a on nebol schopný naraz splácať všetky jednotlivé splátky zo všetkých zmlúv. V čase uzatvorenia zmluvy jeho mesačný príjem dosahoval sumu 500 - 580 eur. Následne mu začali priamo zo mzdy vykonávať zrážky v sume 130 eur mesačne a od toho momentu už nebol schopný splácať dlh voči spoločnosti Consumer Finance Holding, nakoľko na živobytie pre celú rodinu mu ostávalo okolo 400 eur. V novembri 2016 sa mu narodilo prvé dieťa a teda jeho výdavky sa zvýšili. V roku 2019 sa mu narodilo druhé dieťa, a teda má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým nezaopatreným deťom.

Okrem tohto úveru mal úver v Prima banke vo výške 7000 eur, pričom Prima banka už podala žalobu, okresný súd rozhodol rozsudkom, proti ktorému Prima banka podala odvolanie a momentálne je vec predložená Európskemu súdu pre ľudské práva. Ďalej s bývalou manželkou mal úver v Prvej stavebnej sporiteľni, kde sa dohodli na znížení splátky. Bývalá manželka dlh vyplatila a on sa zaviazal splácať jej ho najprv po 50 eur mesačne, teraz po 150 eur, čo v súčasnej dobe už nebude asi v jeho možnostiach. Ďalší úver má v spol. CETELEM, kde mu zo mzdy strhávajú vyššie spomenutých 130 eur. Okrem týchto úverov má ešte dlhy v spol. Pohotovosť a spol. Home Credit, avšak v týchto spoločnostiach sa už nejedná o vysoké dlžné sumy. Podľa rozsudku tunajšieho súdu je povinný splatiť dlh Prima banke formou splátok po 100 eur mesačne. Momentálne však dlh nespláca, nakoľko sa stále vedie konanie. Vzhľadom na množstvo úverov a jeho zárobkové a finančné pomery, nie je v jeho schopnostiach a možnostiach zaplatiť dlžnú sumu jednorázovo.

Pokiaľ ide o jeho príjem, tak ten v súčasnosti po zrážkach dosahuje sumu 700 - 770 eur. Iný príjem zo závislej činnosti nemá. Jeho mesačné výdavky predstavujú cestovné do práce vo výške 150 - 200 eur mesačne, nakoľko dochádza 60 - 70 km denne, za telefóny a internet platí okolo 80 eur mesačne, príspevok na bývanie činí 60 eur mesačne. Jeho splátky mesačne predstavujú tieto sumy - 50 eur spláca exmanželke za úver v Prvej stavebnej sporiteľni, 55 eur v súvislosti s trovami konania, ktoré mal voči exmanželke, a tieto trovy platí jej právnej zástupkyňi na základe súdneho rozhodnutia, ďalej výdavky pre jeho dve maloleté deti, pričom syn sa narodil v roku 2016 a dcéra v roku 2019, a tieto si vyžadujú zvýšené výdavky na plienky, mlieko, stravu, lieky, cca. 400 eur mesačne. Prima banke by mal platiť 100 eur mesačne. Ďalšie mesačné výdavky činia platby za plyn v sume 18 eur, raz za 3 mesiace hradí poisťku na auto, ktoré využíva do práce. Ďalej poukázal na situáciu vo firme v ktorej pracuje, a to vzhľadom na situáciu, ktorá od marca nastala ohľadom vírusu COVID-19. Spoločnosť pracovala v inom režime ako bežne. V apríli pracoval iba 12 zmien, zvyšok pracoval iba na 70 %. Nevedel aký bude jeho príjem za mesiac apríl 2020. V súčasnej dobe už začínajú pracovať v riadnom režime. Ešte uviedol, že pred koronou sa mu črtalo povýšenie, bol na pohovore, kde uspel. V dôsledku tohto povýšenia sa mu mal podstatne zvýšiť plat, takže predpokladal, že bude mať dostatok financií na splatenie všetkých mesačných splátok. Situácia sa zmenila, k povýšeniu nedošlo a v dohľadnej dobe asi ani nedôjde, nakoľko vo firme prebieha znižovanie stavu zamestnancov a krátenie výdavkov, keďže vo firme, kde pracuje, klesli za toto obdobie tržby. Okrem vyššie spomínaných výdavkov, má bežné výdavky spojené s ošatením, hygienou, stravou pre seba i celú rodinu. Partnerka poberá rodičovský príspevok a prídavky vo výške 400 eur mesačne.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené požiadal o splatenie dlžnej sumy formou mesačných splátok po 50 eur, nakoľko jeho momentálna finančná situácia mu neumožňuje platiť vyššie splátky.

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej Zákon), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1,
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov

16. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

17. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovvej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

18. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára

zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

19. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej smernica).

20. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

21. Na základe vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 5 500 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 96 splátkach vo výške 105,07 eur, pričom z tejto sumy čiastka 6,86 eur činila poistné. Žalovaný do podania žaloby uhradil splátky v celkovej sume 525,35 eur. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

22. Zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Takýto údaj v predmetnej zmluve uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným síce uvedený je, ale celková čiastka je uvedená vo výške 9428,16 eur, pričom pri počte 96 splátok po 105,07 eur je celková čiastka v sume 10 086,72 eur. Teda suma 9 428,16 eur predstavuje celkovú čiastku bez poistenia, čo v zmluve uvedené nie je a teda táto suma by vyšla pri počte 96 splátok po 98,21 eur. Teda v tejto časti je uvedený údaj v zmluve nejasný, zavádzajúci a nepresný. V zmluve je uvedená výška nákladov, ktoré mal žalovaný v súvislosti s poskytnutým úverom zaplatiť, a to v sume 3928,16 eur. V zmluve tak nie je uvedená povinná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

„Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN /§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch/. K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité

pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 z 11. 05. 2017.

Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03. 11. 2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06. 04. 2017.

23. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 18,35 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 15,68 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <http://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-psn.php#axzz4grmAykL8>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 5 500 eur, výšky splátky úveru v celkovej výške 98,21 eur, keďže na poistenie bola určená suma 6,86 eur a ich počtu 96). Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku.

24. Pokiaľ ide o ďalšiu podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere ust. § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z., súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že zmluva neobsahovala náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z. Keďže zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený nedostatok nemožno odstrániť ani odkazom na možnosť spotrebiteľa vyžiadať si amortizačnú tabuľku, z ktorej členenie ním uhradenej splátky na istinu, úroky a ostatné poplatky je zrejme.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. 09. 2012 sp. zn. 17Co/151/2012).

Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná v predmetnom prípade však túto možnosť nemala, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/245/2010).

Súd poukazuje, že obdobný právny názor bol vyslovený aj rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C/118/2015 z 09. 02. 2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 z 02. 02. 2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 z 10. 02. 2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/430/2015 z 27. 09. 2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/403/2016 z 12. 10. 2016, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/397/2016 z 26. 01. 2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/28/2016 z 07. 03. 2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/66/2015 z 01. 12. 2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/198/2016 z 29. 11. 2016, Okresného súdu Levice sp. zn. 14Csp/84/2016 z 26. 04. 2017, Okresného súdu Čadca sp. zn. 12Csp/50/2016 z 11. 04. 2017, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/19/2016 z 05. 04. 2017, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/39/2017 z 26. 04. 2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/108/2016 z 29. 05. 2017.

25. Za danej situácie spotrebiteľ v čase uzatvárania úverovej zmluvy a ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek a v akej výške pozostáva navýšenie úveru a hoci mal určenú povinnosť plniť splátku v dohodnutej výške, nemal možnosť oboznámiť sa pred uzavretím

zmluvy, ako bude táto splátka rozčlenená, pokiaľ ide o splácanie istiny úveru, ako aj úrokov z úveru a ďalších poplatkov. Spotrebiteľ má teda splácať istinu úveru a zároveň platiť odmenu veriteľovi vo forme úrokov, avšak pred uzavretím zmluvy a ani v zmluve samotnej nemá možnosť sa oboznámiť sa, a akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa. Veriteľ až počas samotného splácania priraduje plnenie na splátku istiny a na splátku odmeny bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasahovať.

26. Z uvedeného je zjavné, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy žalobcu a žalovanej bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačne, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termín splátok.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

27. Súd ma vedomosť o právnom názore vyjadrenom v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Bíróová.

V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitosťiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

V danom prípade je tu zjavný konflikt medzi Smernicou a Zákomom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho Zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednať o výklad *contra legem* a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona *contra legem*.

Súd je preto názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

28. Súd v súlade s rozsudkom Súdneho dvora z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 ešte uvádza, že zmluva o úvere, resp. jej náležitosti nemusia byť obsiahnuté na jednom dokumente, avšak, vzhľadom na platnú právnu úpravu, dokumenty, v ktorých sú obsiahnuté náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia mať písomnú formu, ktorá pre svoju platnosť vyžaduje podpis účastníka zmluvného vzťahu. Súdny dvor v uvedenom rozsudku uviedol, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10. ods. 2 smernice. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. c) smernice má zmluva zrozumiteľne a stručne uviesť dĺžku trvania tejto zmluvy.

29. Rovnako súd má vedomosť o uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, avšak poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 31. 05. 2018 sp. zn. 19Co/20/2018, rozsudky Krajského súdu v Prešove z 05. 04. 2018 sp. zn. 3Co/32/2018, Krajského súdu v Prešove zo 01. 03. 2018 sp. zn. 9Co/164/2017, Krajského súdu v Prešove z 25. 04. 2018 sp. zn. 7Co/155/2017. Mimo iného z uvedených rozhodnutí vyplýva, že „Požiadavka smernice k otázke členenia splátok je tak jasná a zreteľná, že zo slovného spojenia smernice „výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa“ absolútne žiadnym výkladom nie je možné vyvodiť požiadavku, aby zmluva uvádzala splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Preto Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 správne rozhodol, že smernica takéto členenie nepožaduje. 14. požiadavka zákona je však od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

30. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

31. Žalovaný bol tak na istine pôžičky povinný zaplatiť sumu 5 500 eur, teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Zo strany žalovaného boli uhradené finančné prostriedky v celkovej sume 525,35 eur a teda nesplatená časť pôžičky je vo výške 4 974,65 eur, ktorá predstavuje rozdiel

medzi sumou úveru žalovanému reálne poskytnutou a sumou, ktorú žalovaný reálne žalobcovi na poskytnutý úver splatil. Súd v tejto časti nárok žalobcu považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 4 976,65 eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu o zaplatenie sumy 735,41 eur s prísl., zamietol.

32. Žalovaný vzhľadom na svoju aktuálnu finančnú situáciu požiadal o splatenie dlžnej sumy formou mesačných splátok, po 50 eur.

33. Podľa Finstatu žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov VÚB, a.s., v roku 2019 síce znížila zisk o 27 % na 114,10 mil. eur a tržby jej klesli o 5 % na 527,40 mil. eur. Nemala dlhy a nedoplatky. Avšak ani tieto ukazovatele nemajú pre žalobcu likvidačný charakter. Rovnako dlžnú suma nie je vo výške, ktorej nezaplatením jednorázovou úhradou by žalobca utrpel stratu.

34. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané majetkové a osobné pomery strán sporu, z ktorých vyplynulo, že žiadosť žalovaného o splátky vzhľadom na jeho osobné pomery a vzhľadom na povinný nárok, ako aj pomery žalobcu je dôvodná. Žalovaný má príjem okolo 700 - 770 eur mesačne a jeho mesačné výdavky sú okolo 600 eur (bez splátky 100 eur v prospech Prima banky, splátok v prospech spol. Pohotovosť a Home Credit) a okrem toho má ďalšie výdavky na stravu, ošatenie, hygienické potreby pre seba a rodinu. Žalobca v roku 2018 znížil zisk na 156,286 mil. eur, no vzrástli mu tržby na sumu 554,719 mil. eur, v roku 2019 mu znížil zisk a klesli tržby a teda suma 4 974,65 eur zaplatená formou mesačných splátok dokonca nie po 75 eur, ako súd určil v rozsudku, nemôže pre neho mať likvidačné následky. Naproti tomu jednorázová úhrada dlžnej sumy od žalovaného, môže mať nepriaznivý dopad na neho i jeho rodinu, keďže je jediným žiteľom domácnosti. Súčasne súd určil vyššiu mesačnú splátku než ako žiadal žalovaný, a to namiesto sumy 50 eur navrhovanej žalovaným na sumu 75 eur, čo je maximálna suma, ktorú možno od žalovaného reálne žiadať, bez toho aby ostali ohrozené či bez následkov ďalších sankcií ostatné finančné povinnosti žalovaného.

35. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného, nakoľko nemá dostatok finančných prostriedkov na jednorázovú úhradu, súd povolil žalovanému splátky dlžnej sumy v mesačných splátkach po 75 eur, pod stratou výhody splátok pri vynechaní čo i len jednej splátky, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania dlžnej sumy.

36. Súd pre úplnosť uvádza, že ani poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaná ako klient označením uvedeného produktu mal súhlasiť s tým, aby bol poisťníkom poistený a to druh produktu: poistenie schopnosti splácať úver. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v zmluve o úvere, bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaná sa pre poistenie nerozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanej mala vzniknúť povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie.

37. Keďže sa žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy 4 974,65 eur v žalobcom požadovanej výške 5 % ročne, ktorého výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to od 30. 05. 2017, teda dňom nasledujúcim po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie stanovenej žalobcom.

38. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 5 710,06 eur s príslušenstvom. Súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 4 974,65 eur s príslušenstvom vyhovel a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 87,12 % a úspech žalovaného predstavuje 12,88 %. Teda medzi pomerom úspechu žalobcu a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho prospech a žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania.

Vzhľadom na pomer úspechu v konaní preto súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 74,24 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.